

Warszawa, dn. 29 stycznia 2015 r.

Opinia prawna

1. Przedmiot:

Przedmiotem niniejszej opinii prawnej jest ocena możliwości domagania się przez funkcjonariusza Straży Granicznej prania i konserwacji lub zwrotu za te czynności przez pracodawcę umundurowania specjalistycznego lub roboczego.

2. Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r., poz. 1402, t.j. z późn. zm.) – *dalej ustawa o Straży Granicznej*.

Zarządzenie Nr 95 Komendanta Głównego Straży Granicznej z dnia 31 października 2014 r. w sprawie określenia zasad gospodarowania mieniem będącym w zarządzie Straży Granicznej (Dz. Urz. KGSG z dnia 3 listopada 2014 r.) – *dalej Zarządzenie Nr 95*.

3. Rozstrzygnięcie:

Komendant Główny Straży Granicznej określa sposób gospodarowania mieniem będącym w zarządzie Straży Granicznej (art. 9 ust. 7 pkt 6 ustawy o Straży Granicznej). W tym celu w drodze zarządzenia określa zasady gospodarowania mieniem będącym w zarządzie Straży Granicznej.

Rozdział 7 Zarządzenia nr 95 reguluje kwestie związane z użytkowaniem i konserwacją przedmiotów zaopatrzenia mundurowego oraz korzystaniem z usług

naprawczych, pralniczych i fryzjerskich. Konserwacja przedmiotów zaopatrzenia mundurowego wydanych na podstawie należności zespołowych i zbiorowych, ich odkażanie, naprawa oraz pranie należą do zadań wewnętrznej komórki zaopatrzącej właściwej ds. gospodarki mundurowej oddziału lub ośrodka szkolenia. Przepis § 571 ust. 1 powołanego zarządzenia jednoznacznie wskazuje, że wskazana powyżej obsługa funkcjonariuszy obejmuje naprawy, pranie i czyszczenie przedmiotów zaopatrzenia mundurowego oraz usługi fryzjerskie (pierwsze strzyżenie) funkcjonariuszy w służbie kandydackiej.

Regulacja § 572 ust. 2 Zarządzenia Nr 95 przyznaje funkcjonariuszom w służbie stałej lub przygotowawczej w zakresie prania przedmiotów umundurowania specjalistycznego i wyposażenia specjalnego uprawnienie do bezpłatnego korzystania z usług pralniczych i konserwacyjnych. Powyższe uprawnienie w pierwszej kolejności winno być realizowane w naturze. Jednakże w przypadku braku możliwości zapewnienia przez właściwą jednostkę ds. gospodarki mundurowej oddziału lub ośrodka szkolenia bezpłatnych usług pralniczych, funkcjonariuszowi przysługuje uprawnienie do żądania zapewnienia takich usług. Gdyby jednak i to nie było możliwe, wówczas funkcjonariusz, z uwagi na konieczność utrzymania w należytych, estetycznym i godnym stanie umundurowania specjalistycznego lub roboczego, uprawniony jest do otrzymania zwrotu kosztów prania wykonanego we własnym zakresie. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w sytuacjach, gdy właściwa komórka ds. gospodarki mundurowej nie jest w stanie realizować nałożonych na nią obowiązków, które w konsekwencji spadają na samych funkcjonariuszy, winien zostać dokonany na rzecz funkcjonariuszy zwrot poniesionych przez nich kosztów.

RADCA PRAWNY
Ewelina Siusarz
KL-1051